

GELOOF

DE RADAR VAN HET GELOOF

Hebreeën 11:1-7

Hebreeën 11:1 Het geloof is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Nadat de apostel in het laatste vers van het vorige hoofdstuk schreef dat hij en zijn lezers horen bij hen die geloven tot behoud van hun zielen, somt hij in dit hoofdstuk een rij voorbeelden op van mensen die geloofden. Hoor jij ook bij die mensen? Of onttrek jij je tot je verderf, zoals het laatste vers van hoofdstuk 10 ook noemt...? Deze (oudtestamentische) geloofsgetuigen hadden vaak niets anders om op te rusten dan Gods beloften, zonder altijd een zichtbaar bewijs dat deze ooit vervuld zouden worden. Maar deze beloften betekenden voor hen zoveel, dat die de hele koers van hun leven bepaalden. Zo wordt voor het geloof een toekomstig iets, tegenwoordige tijd. En onzichtbare dingen worden voor het geloof zichtbaar. God is je dan te sterk geworden. Daardoor richt jij je meer op wat God belooft, dan op wat jouw ogen zien!

Geloof 'werkt' net als een radar: dwars door de mist heen 'ziet' de radar van het geloof. En zoals de stuurman zijn koers laat bepalen door wat hij met de radar ziet, zo laat jij als gelovige je levenskoers bepalen door Gods beloften waarvan je de vervulling gelooft. Dus niet: 'zien is geloven', maar: 'geloven is zien'.

Zingen: Psalm 56:5

GOD VORMT HET HEELAL DOOR TE SPREKEN

Genesis 1:1-8

Hebreeën 11:3 Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, zo dat de dingen die men ziet, niet geworden zijn uit dingen die gezien worden.

Om het vol te houden in het 'strijdperk' van dit leven en om de hoop op de vervulling van de beloofde goederen niet kwijt te raken, is geloof onmisbaar. Geloof in God, in Zijn bestaan, Zijn karakter en gezindheid, Zijn macht en trouw. Daarover schrijft de apostel een lang hoofdstuk: hoe in de eeuwen vóór hem de gelovigen het – door genade – volhielden in het geloof.

Voordat hij de eerste geloofsgetuige noemt, wijst de apostel ons op de schepping: Door geloof zien wij in dat God door te spreken het heelal heeft gevormd: de zichtbare dingen zijn niet voortgekomen uit zichtbare dingen.

Geloof is in de eerste plaats overtuigd zijn dat God bestaat. Dit lezen we in de Schrift. En het heelal toont het ons ook. Wat is de Schepper van het heelal machtig! En wat zijn allen die in Hem geloven, veilig!

Geloof heeft te maken met wat onzichtbaar is. Neem nu de verkondiging van hoofdstuk 1 vers 3: Gods Zoon heeft de reinigmaking van onze zonden door Zichzelf teweeggebracht. Hoe kun je hier iets van weten dan alleen door het Woord te geloven? Hoe kun je hier ooit vrede en troost uit putten, tenzij je deze onzichtbare werkelijkheid gelóóft?!

Zingen: Psalm 33:3

ABEL GELOOFDE – EN HIJ STIERF

Genesis 4:1-8

Hebreeën 11:4 Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande aan God geofferd dan Kaïn, waardoor hij getuigenis ontvangen heeft, dat hij rechtvaardig was, omdat God over zijn gave getuigenis gaf. En door dat geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.

Vanaf vers 4 lezen we hoe het geloof van de volgende getuigen zich uitte: Abel, Henoeh, Noach, Abraham, Sara, Izak, Jakob, Jozef, de ouders van Mozes, Mozes zelf, de Israëlieten door de Rode Zee en rondom Jericho, Rachab. De uitdrukking 'door het geloof' kunnen we ook weergeven met 'gelovig', 'vol vertrouwen'.

Abel wordt als eerste geloofsgetuige genoemd: Door geloof heeft Abel aan God een offer gebracht, dat beter was dan het offer van Kaïn. Door dit geloof ontving hij van God het getuigenis dat hij rechtvaardig was. Door dit geloof spreekt hij nog nadat hij gestorven is.

“Het offer van de goddelozen is voor de HEERE een gruwel; maar het gebed van de oprechten is Zijn welgevallen” zegt de Heere ons in Spreuken 15 vers 8. Zo was het offer van Kaïn. Hij bracht het met een ongelovig hart, zonder liefde tot God. Abel ontving door het geloof een goed getuigenis. Dit merkte Kaïn, en daarover werd hij zo kwaad dat hij Abel vermoordde. God liet aan Abel op de een of andere manier weten dat Hij zijn offer aanvaardde. Is jouw leven een offer aan de Heere?

Zingen: Psalm 51:9

GOD BEHAGEN?

Genesis 5:21-24

Hebreeën 11:5-6 Door het geloof werd Henoeh weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet gevonden, omdat God hem weggenomen had. Want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij God behaagde. Maar zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is van hen die Hem zoeken.

Na Abel wordt Henoeh genoemd, de tweede geloofsgetuige: Door geloof werd Henoeh opgenomen, zodat hij niet hoefde te sterven. Opeens was hij er niet meer, omdat God hem tot Zich had genomen. Voordat hij werd opgenomen, ontving hij van God getuigenis dat hij God behaagde. Maar zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Wie tot God nadert, moet er van overtuigd zijn dat God bestaat en dat Hij allen die Hem ernstig zoeken, beloont.

Henoeh wandelde elke dag in al zijn 'gewone' bezigheden met God en hoefde niet te sterven. Dit was voor zijn nabestaanden en ook voor ons een bewijs, een getuigenis, dat hij God behaagde. Anders had God hem niet, buiten de dood om, tot Zich genomen.

Het 'einde' van Abel verschilt enorm van het 'einde' van Henoeh. Ook was hun leven heel anders. Toch leefden beiden in geloof dat God bestaat en Zijn volk beloont. Zo behaagden beiden God. Het geloofsvertrouwen twijfelt niet aan Gods goede gezindheid: Hij zal mij zeker niet teleurstellen, wanneer ik Hem zoek. En de beloning die God aan zoekers geeft, is dat ze Hem zullen vinden.

Zingen: Psalm 25:6

DE ZONDVLOED

Genesis 6:13-18

Hebreeën 11:7 Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde over de dingen die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoud van zijn huisgezin; waardoor hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam van de rechtvaardigheid, die naar het geloof is.

Na Abel en Henoeh komt Noach ter sprake, de derde geloofsgetuige: Door geloof maakte Noach, toen hij door God werd gewaarschuwd voor de nog onzichtbare zondvloed en vreesde, een ark om daardoor zijn gezin te redden. Hierdoor heeft hij de niet-gelovende mensen om zich heen veroordeeld. Ook is hij zo erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die hoort bij het geloof.

Wat geloof is, zien we duidelijk in de handelwijze van Noach: al was er van een wereldwijde en verdervende watervloed nog niets te zien, omdat Noach geloofde wat God daarover zei, maakte hij dat grote schip, alsof hij de zondvloed al zag – terwijl verder niemand het geloofde ...

Dit voorbeeld wordt ons in de Heilige Schrift voorgehouden om een heel belangrijke les te leren: God te geloven op Zijn Woord. Hij waarschuwt je voor het naderende verderf, de eeuwige dood. Geloof je het? Geloof je Hem? Maak je je klaar om te sterven? Om God te ontmoeten? Ben je in de Ark? Je doop wijst je heen naar de zondvloed en de redding in de ark.

Kom, laat je waarschuwen en haast je om je levenswil!

Zingen: Psalm 119:60

GA UIT!

Genesis 12:1-9

Hebreeën 11:8 Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou.

Na Noach wordt Abraham genoemd, de vierde geloofsgetuige: In geloof gehoorzaamde Abraham de roepstem van God om uit Ur der Chaldeeën te vertrekken naar een voor hem onbekende plaats, die hij als erfenis zou ontvangen. Gelovig woonde hij als vreemdeling in het Beloofde Land. Daarom woonde hij er, net als later zijn mede-erfgenamen Izak en Jakob, in een tent. Hij zag immers hoopvol uit naar een stad met fundamenten, waarvan God de Architect en Bouwer is. Abraham wist niet waarheen hij reisde, maar wel met Wie hij reisde. God was aan hem verschenen als 'de God der heerlijkheid'. Bij het leven van Abraham past zeker de opmerking: Geloven is gehoorzamen. Juist omdat Abraham God geloofde, gehoorzaamde hij Zijn bevel: "Ga uit uw land." Als genadebeloning op deze gehoorzaamheid ontving hij het Beloofde Land in erfenis – in de belofte! Het Beloofde Land bleef het Vreemde Land. Maar het ging hem ook niet om het aardse land. Dat aardse land was niet het eigenlijke Land der Belofte. Abraham zag, net als Izak en Jakob, uit naar het Hemelse Land.

Zingen: Psalm 105:4

GEEN STAD, MAAR DE STAD

Hebreeën 11:8-16

Hebreeën 11:9-10 Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tenten gewoond met Izak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van die belofte. Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, waarvan God de Kunstenaar en Bouwmeester is.

Abraham, Izak en Jakob waren het er mee eens om niet anders te zijn dan vreemdelingen in het Land dat hun was beloofd. Zij hadden er best een stad of huizen in kunnen bouwen, maar dat zou strijden met het uitzien naar dé stad met fundamenten! Daarom woonden zij in tenten. Geen van de aartsvaders heeft ooit een stad gebouwd, als plaats van veiligheid en gemeenschapsvorming of gezelligheid. Ook is niet één van hen ooit in een stad gaan wonen, zoals Lot wel deed – wat hem slecht is bekommen... Het ging hen om een andere stad. De stad van de Toekomst, waarvan God de Ontwerper is. De stad die Hij bouwt. Hierover zegt Hebreeën 12 dat wij, als gelovigen van het nieuwe verbond, tot deze stad gekomen zijn. Door Jezus wordt deze ‘stad’ meermalen aangeduid met ‘het Koninkrijk der hemelen’. En Hebreeën 13 zegt dat wij deze stad zoeken. Jij ook? Wat gold voor Abraham in de belofte en in het geloof, geldt ook nu: de weldaden van het nieuwe verbond zijn er sinds Pinksteren en worden door christenen ook genoten, maar de volkomenheid ervan breekt pas aan bij de terugkeer van Christus.

Zingen: Psalm 105:5